

ชุมทางสาร Tungsong Municipality

เอกสารประชาสัมพันธ์ สำนักงานเทศบาลเมืองทุ่งสง

ฉบับที่ ๕/๖๐

เทศบาลเมืองทุ่งสง แจ้งประชาสัมพันธ์การระมัดระวังอันตรายจากโรคฉี่หนู

โรคฉี่หนู หรือ ไข้ฉี่หนู หรือ โรคเลปโตสไปโรซิส (Leptospirosis) เป็นโรคติดเชื้อแบคทีเรียจากสัตว์มาสู่คนที่พบได้เป็นครั้งคราวในแทบทุกจังหวัด พบได้มากในผู้ที่มีอาชีพที่ต้องเดินย่ำน้ำ ลุยน้ำ แชน้ำ หรือสัมผัสกับสัตว์ที่เป็นพาหะ ความสำคัญของโรคนี้คือ ผู้ป่วยบางรายอาจมีอาการรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้ และผู้ป่วยที่เคยเป็นโรคนี้แล้วก็สามารถกลับมาเป็นซ้ำได้อีก โรคฉี่หนู เป็นโรคที่พบเกิดได้ประปรายตลอดทั้งปี แต่จะพบได้มากในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นช่วงที่มีน้ำขังหรือเกิดภาวะน้ำท่วมและมีเชื้อโรคชั่งอยู่ในน้ำ เมื่อคนเดินลุยน้ำหรือลงแช่น้ำก็จะมีโอกาสได้รับเชือนี้ แต่ในบางครั้งก็อาจพบการระบาดของโรคนี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีภาวะน้ำท่วม

การติดเชื้อ : เชื้อโรคฉี่หนูสามารถเข้าสู่ร่างกายของคนผ่านทางผิวหนังที่มีบาดแผล รอยถลอก หรือรอยขีดข่วนตามผิวหนัง หรืออาจไชเข้าทางผิวหนังปกติที่เปื่อยชุ่มจากการแช่น้ำเป็นเวลานาน ๆ หรือไชเข้าทางเยื่อตา จมูก หรือช่องปากที่ปกติ ดังนั้น การเดินย่ำน้ำที่ท่วมขัง (เช่น ตามชอกซอยในเมือง) หรือพื้นดินที่ชื้นแฉะ (เช่น ตามท้องนา) การแช่อยู่ในน้ำตามห้วยหนองคลองบึงเป็นเวลาเกิน ๒ ชั่วโมงขึ้นไป (เช่น เล่นน้ำ แข่งกีฬาทางน้ำ จับปลา เก็บผัก) และการรับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่ปนเปื้อนเชื้อจากปัสสาวะ สัตว์ก็อาจทำให้ติดเชื้อได้ด้วย

อาการของโรคฉี่หนู

เมื่อเชื้อเข้าสู่ร่างกายแล้วจะเข้าสู่กระแสเลือด กระจายไปสู่อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะอวัยวะที่สำคัญ เช่น หลอดเลือด ตับ ไต ปอด และกล้ามเนื้อ และเชื้อจะแบ่งตัวเพิ่มจำนวนมากขึ้น โดยที่เชื้อจะไปทำให้หลอดเลือดเล็ก ๆ ในอวัยวะต่าง ๆ เกิดการอักเสบเป็นหลัก และอาจเข้าไปทำลายเซลล์โดยตรง ทำให้เซลล์ตายและเกิดอาการตามอวัยวะต่าง ๆ ได้ หลังจากนั้นร่างกายจะสร้างสารภูมิคุ้มกัน (แอนติบอดี) ขึ้นมาทำลายเชื้อโรคเหล่านี้ และเชื้อโรคก็จะหมดไป แต่ยังสามารถทำให้มีอาการต่าง ๆ เกิดขึ้นมาอีก จากปฏิกิริยาระหว่างเชื้อโรคกับสารภูมิคุ้มกันนั่นเอง

หลังจากผู้ป่วยได้รับเชื้อประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์ (โดยเฉลี่ยคือ ๑๐ วัน) จะมีอาการแบ่งได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มที่ไม่มีอาการ พบได้ประมาณ ๑๕ - ๔๐ % ของผู้ติดเชื้อ โดยจะไม่อาการแสดงใด ๆ เลย
๒. กลุ่มที่มีอาการไม่รุนแรง เป็นกลุ่มที่พบได้มากที่สุด ในช่วงแรกผู้ป่วยจะมีอาการไข้สูง (ประมาณ ๓๙ - ๔๐ องศาเซลเซียส) หนาวสั่น ปวดศีรษะค่อนข้างมาก (โดยเฉพาะบริเวณด้านหน้าผากหรือหลังใบหู บางรายอาจปวดบริเวณขมับทั้ง ๒ ข้าง) เยื่อตาบวมแดง และมีอาการปวดตามกล้ามเนื้อมาก ซึ่งเป็นลักษณะจำเพาะของโรคนี้ คือจะปวดบริเวณน่องขาทั้ง ๒ ข้างเวลากดหรือบีบบริเวณกล้ามเนื้อน่องจะมีอาการเจ็บปวดมาก และอาจมีอาการปวดกล้ามเนื้อหลังและหน้าท้องร่วมด้วยได้ (เกิดจากเชื้อโรคเข้าไปทำลายเซลล์กล้ามเนื้อ) ส่วนอาการอื่น ๆ ที่อาจพบร่วมด้วย คือ เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน ไอ เจ็บคอ เจ็บหน้าอก เป็นผื่น (อาจเป็นผื่นแดงราบ ผื่นแดงนูน ผื่นลมพิษ) มีจุดเลือดออกตามผิวหนัง ตากลิ้นแสลง มีอาการสับสน คอแดง ไอเป็นเลือด ต่อม้ำเหลืองบริเวณคอและ/หรือรักแร้โต ตับม้ามโต อาจมีอาการตัวเหลืองตาเหลืองเล็กน้อย (อาการของดีซ่าน) ปวดท้องจากตับอักเสบ ตับอ่อนอักเสบ หรือถุงน้ำดีอักเสบ ปวดตามข้อ ท้องเสีย อุจจาระร่วง ปวดตรงชายโครงด้านขวา (ซึ่งอาจปวดรุนแรง จนแพทย์วินิจฉัยว่าเป็นภาวะปวดท้องเฉียบพลัน และผ่าตัดช่องท้องดู) โดยอาการเหล่านี้จะเป็นอยู่ประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์แล้วหายไป

ดังนั้น เทศบาลเมืองทุ่งสง จึงขอประชาสัมพันธ์ไปยังพี่น้องประชาชนชาวทุ่งสงทุกท่าน ได้รับทราบ และระมัดระวังอันตรายจากโรคฉี่หนู หากหลีกเลี่ยงการเดินย่ำในน้ำท่วมขังก็โปรดสวมใส่รองเท้าบูธ ล้างเท้าให้สะอาดหลังจากที่เดินย่ำน้ำที่ท่วมขัง หากมีอาการที่สงสัยว่าจะเป็นโรคฉี่หนู ควรรีบไปพบแพทย์เพื่อทำการรักษาโดยเร็ว ด้วยความปรารถนาดีจากเทศบาลเมืองทุ่งสง

งานประชาสัมพันธ์ เทศบาลเมืองทุ่งสง

๑๓ มกราคม ๒๕๖๐